

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

باریس نوووسلتسوف - (Boris Novoseltsov)

برگردان از: ا. م. شیری

۰۸ جون ۲۰۱۴

مسأله اوکراین در مباحثات گروه بیلدبرگ

۶۲- مین اجلاس سالانه باشگاه بیلدبرگ، یکی از بسته ترین و متفقدترین ساختارهای مدیریت جهانی که روزنامه نگاران از مدتها پیش لقب «توطئه گر بین المللی» به آن داده اند، از ۳۱ ماه می تا اول ماه جون در کپنهاک برگزار گردید.

در گزارش مطبوعاتی باشگاه آمده است که مسائل زیادی، از جمله، آینده دموکراسی و طبقه متوسط، ساختار بین المللی جدید در خاور میانه، آینده اروپا و غیره در دستورکار آن قرار گرفته بود. در پشت این فرمولبندی ساده، مسائل پاز هم مشخص تری از قبیل چشم انداز برنامه هسته نی ایران، از جمله در پس زمینه نزدیکی روسیه، چین و ایران؛ رشد جنبشهای ناسیونالیستی در اروپا، که خطر فروپاشی آن را تقویت می کند؛ معاهده گاز بین روسیه و چین؛ قوانین آینده اتحادیه اروپا راجع به حریم خصوصی و اینترنت؛ جنگهای سبیرنتیک و تأثیر آنها بر آزادی و اینترنت؛ تغییرات آب و هوایی پنهان شده بود، که مورد بحث و مذاکره قرار گرفت. دو مسأله به موضوع مرکزی بحث تبدیل گردید: اوضاع اوکراین و به باور محافل پرنفوذ جهانی سازی، ناکارآمدی سیاست بارک اوباما.

قرارداد بلند مدت گاز بین روسیه و چین در پس زمینه همه این بحثها قرار داشت. به عقیده ناظران غربی، روسیه با این گام، موقعیت جهانی خود را، به خصوص در مسأله اوکراین، تا اندازه قابل ملاحظه ای تقویت کرد. همکاری بلند مدت گازی بین روسیه و چین، کی یف را از آخرین ابزار خود- کنترل خط لوله انتقال گاز روسیه به خریداران اروپائی- محروم می کند. در عین حال، پیمان ستراتیژیک چین و روسیه، سر درد طولانی مدت غرب است، که برای ممانعت از نزدیکی چین و روسیه به هر وسیله ممکن متوسل می شود.

یکی از بیلدبرگی های حاضر در کپنهاگ تأیید کرد که مسأله اوکراین اولین موضوع بحث جلسه صبح روز ۳۱ ماه می بود. اگر چه ترکیب دقیق شرکت کنندگان این اجلاس معلوم نیست، اما با توجه به لیست دعوت شدگان به اجلاس بیلدبرگ، می توان به برخی نتیجه گیریها رسید.

ظاهراً همه شرکت کنندگان بحثها به وضوح بر این نظر بودند که ستراتیژی کنون امریکا در اوکراین کارائی چندانی ندارد، اما این که چگونه باید تغییر یابد، برایشان تا آخر مشخص نیست. همچنین، کاهش سطح تنش در روابط با مسکو در مسأله اوکراین برای غرب تا چه میزانی ضرورت یافته، معلوم نیست.

در بحثهای باشگاه بیلدبرگ در خصوص اوکراین، احتمالاً آ. راسموسن، دبیر کل ناتو و ف. بریدلاو، ژنرال چهار ستاره امریکائی فرمانده نیروهای ناتو در اروپا شرکت داشتند. همین بریدلاو که چند روز قبل از کنفرانس بیلدبرگ، پس از جلسه رؤسای ستاد کشورهای ناتو اعلام کرد، که پیمان ناتو قصد ندارد به خاطر بحران اوکراین قالب مناسبات

خود را با روسیه در مسائل مربوط با امنیت جهانی، از جمله در ارتباط با افغانستان تغییر دهد (این مسأله که آیا روسیه با وجود اختلاف نظرات در مسأله اوکراین در نظر دارد قالب مناسبات خود با ناتو را تغییر دهد، ظاهراً به عقل جنرال امریکائی نمی رسد). موضع راسموسن روشن است، اما وی در هیچ یک از اظهارات خود در زمانهای اخیر، خواستار رویارویی با روسیه نشده است.

آی. رومر، مدیر برنامه روسیه و آوروآسیا در مرکز کارنگی که پیشتر تأیید کرده بود که سرچشمه همه مشکلات اوکراین نه از «عامل روسیه»، بلکه، نتیجه خلاء امنیت ناشی از اقدامات رژیم کی یف پس از حوادث «میدان» می باشد، یکی دیگر از شرکت کنندگان بحثها پیرامون اوکراین بود. علاوه بر آن، به عقیده ای. رومر، تلاش کی یف برای دریافت کمک نظامی از امریکا (مثلاً، به شکل تحویل تسلیحات) زیانبار است. زیرا خود اوکراین نهمین صادرکننده اسلحه در جهان است و نه تنها با مشکل کمبود تسلیحات مواجه نیست، بلکه، با مشکل اضافی آن درگیر است. جالب است، که آن عده از نمایندگان اتحادیه اروپا که با مسائل اوکراین درگیرند (به استثنای ک. بیلدتا، وزیر خارجه سویدن)، به اجلاس کپنهاگ دعوت نشده نبودند. به عقیده ناظران، در این میان نخبگان جهانی اروپائی را به تدریج از مشارکت در حل مسأله اوکراین منع می کنند.

صاحبان صنایع بزرگ و کارفرمایان که به طور سنتی بخش قابل ملاحظه ای از مدعوین به جلسات بیلدبرگ را تشکیل می دهند، در روند بحثها در کپنهاگ به طور کلی نتوانستند نگرانی خود را از این مسأله پنهان نمایند، که تحریمهای اعلام شده دولت اوباما علیه روسیه، بدون دستاورد آشکار، به کسب و کار آنها صدمه می زند.

علاوه بر آن، دولت اوباما، به باور منتقدان آن، با عملکردهای خود در مسأله اوکراین شرایطی فراهم آورد، که در اثر آن، پکن و مسکو ایجاد مناسبات طولانی مدت خود را با موفقیت آغاز کردند که غرب آن را به عنوان تهدیدی برای نظام مدیریت جهانی ارزیابی می کند (دلیل تبدیل شدن محتوای همکاری روسیه و چین به اولویت نیز همین است).

به نظر می رسد پس از اجلاس گروه بیلدبرگ، فشارها به بارک اوباما از دو سو: هم از سوی آلهانی که خواهان تعدیل گفتمان خشن کاخ سفید علیه روسیه هستند و هم از سوی آلهانی که از عدم قاطعیت و نرمش رئیس جمهور امریکا را در رابطه با مسأله اوکراین به شدت انتقاد می کنند و خواستار تبدیل کردن اراضی اوکراین به میدان نبرد علیه روسیه هستند، افزایش خواهد یافت.

گفتن این که تناسب نهائی قواء بین این نیروها چگونه خواهد بود، دشوار است، اما کاملاً آشکار است که در مدت زمان گذشته پس از اجلاس قبلی بیلدبرگ، نارضایتی از واشنگتن رسماً در اروپا افزایش یافته است. علت اتفاق نظر رهبران اروپا، کسب و کار فراملیتی و حتی بخشی از نخبگان دولتی امریکا درست در همین نکته نهفته است. وضعیت مسخره ای که بحران اوکراین پدید آورد، عبارت از این است که با همان انزوای سیاسی بین المللی که واشنگتن روسیه را می ترساند، خطر تبدیل شدن به یک واقعیت دارد، البته در اشکال دیگری برای خود ایالات متحده امریکا. نتایج بحثهای بیلدبرگها مشکل بتواند همین فردا ظاهر شود، اما تا پانیز احساس خواهند شد. آن هم در همه بخش های مهم سیاست جهانی- چینی، روسی، اوکراینی...

سکوت و دم فرو بستن رسانه های جمعی وابسته به نیروهای مترقی و شخصیتهای مدعی آزادیخواهی در مورد گروه خطرناک بیلدبرگ و چشم فرو بستن آنها در مقابل تصمیمات شصت ساله و موجودیت نحس آن، شرم آور است. مترجم

<http://www.fondsk.ru/news/2014/06/04/ukrainskij-vopros-v-diskussijah-bilderbergskogo-kluba-27836.html>

۱۷ خرداد- جوزا ۱۳۹۳